

H^{ÜNNEPI}arangszó

A Zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója

XIII. évfolyam 4. szám

2006. július – augusztus

Tartalom

Veni Sancte Spiritus mindenkihez jöjj el!	1
Zalaegerszegi hívek Szombathelyen Veres András beiktatásán	2
Hálát adok az egerszegi hat évért Riport Kirner Zoltánnal	4
Családfesztivál 2006.....	5
Olvasói levél: Válasz Baka Gabriella és Barna Máté cikkére.....	6
Mátra-vidéki kirándulás (1. rész)	7
Képek nyári táborokról	8-9
Jó volt olvasni: Horváth István: Tornyot raktam... ..	10
Dr. Konkoly István püspök köszöntése	11
Szent IX. Lajos király	11
Anyakönyvi hírek	12
A keresztény sajtó bemutatkozik Mérleg	13
Salkaházi Sára boldoggá avatásának kihirdetése	13
Szentlélek Szeminárium	13
Istennek szentelt élet: Emléksorok Kertész Ilona Tarzícia nővéréről	14
Plébániai hírek	16

Veni Sancte Spiritus – mindenkihez jöjj el!

Még alig haltak el a Te Deum hangjai az orgonán, máris az ég felé szállnak a Veni Sancte Spiritus akkordjai.

Szeptember. Különös csengése van ennek a szónak. Mást és mást jelent szülőknek, nagyszülőknek, „kezdő- és öregdiákoknak“, kis és nagy családoknak. Van, akinek az első lépések izgalmát egy új és felfedezésekkel teli világban a család és az óvoda védelmező falain kívül; van, akinek a barátok boldog viszontlátását hosszú szünet után; van, akinek a tudás birodalmában történő újabb kalandozások lehetőségét; van, akinek az utolsó gondtalan évet, mielőtt belépne a felnőttek harcos, sokszor keresztet hordozó világába; van, akinek búcsúzást a nyári pihenés édes „semmittevésétől“; és vannak, akiknek megnyugvást, hogy gyermekeiket ismét olyan helyen tudhatják, amely biztosítja testi-lelki-szellemi fejlődésüket.

Mindenkinek mást és mást. Egy valamiben azonban mindnyájan megegyeznek: abban, hogy szeptember 1-jén újra elkezdődik az iskolai élet. A tanítás, a tanulás, a nevelés. Hármasságban: a család, az iskola és mindkettő segítője, a Szentlélek egységében. Minden kezdet természetes félelemmel, szorongással, izgalommal, várakozással tölt el bennünket; szülőket, gyermekeket és pedagógusokat egyaránt. Egyházi iskolákban és hittanos gyermekek részére természetes, hogy ha valamilyen új dologba kezdünk, segítséget és támogatást kérünk. Kitől is kérhetnénk ezt, ha nem attól a Szentlélektől, aki a világ teremtésétől fogva jelen van, és akit Urunk, Jézus Krisztus is elküldött pünkösdkor tanítványaihoz - a Vigasztalót -, aki bátorságot és reménységet hozott szívükbe. Ne legyünk kicsiny hitűek! Vigyük mi is bátran az oltár elé szívünket, szívünkben lakó bizonytalanságainkat, félelmeinket, kéréseinket, de vigyük oda szeretetünket is. Biztosak lehetünk benne, hogy mi is részesedünk a Szentlélek bőséges áldásában, ha őszintén, gyermeki tisztasággal közelítünk felé. És nem csupán szeptemberben, hanem életünk minden pillanatában, akár kérünk, akár hálát adunk. Kérjük a türelmet, a szeretetet, az odafigyelést, a megbocsátást és bocsánatot kérni tudás kegyelmét, és kérő szavunkkal egyben adjunk is hálát mindezekért az ajándékokért. Veni Sancte és Te Deum - egymástól soha el nem választhatók.

Ezért kérünk,

Jöjj, Szentlélek Úristen, áraszd reánk teljesen mennyből fényességedet.

Jöjj el, lelki vigaszunk, testi, lelki támaszunk, érezzük bőségedet.

Add, Uram, a híveknek, Benned bízó népeknek hétszeres kegyelmedet.

Jöjj, Szentlélek Úristen - Veni Sancte Spiritus!

Lendli Erzsébet

a szombathelyi Püspöki Általános Iskola igazgatóhelyettese

Zalaegerszegi hívek Szombathelyen, dr. Veres András püspök ünnepi beiktatásán

2006. Havas Boldogasszony napján, augusztus 5-én indultunk a reggeli órákban autóbusszal Szombathelyre, a püspöki beiktatás ünnepségére.

Közös imával kezdtük utunkat, az örömdetes rózsafüzért mondtuk, a tizedek között fohászokkal fordultunk a Szűzanyához:

lelki áldást és segítségét kérve új püspökünkre és az egyházmegye p a p s á g á r a . Szombathelyhez közeledve megpillantottuk a székesegyház kettős tornyát. Az utcákon torlódó autó és gyalogos forgalom is a templom felé tartott. A Mindszenty téren kiszálltunk az autóbusból és

besoroltunk a székesegyház tárt ajtai felé hullámozó sokaságba. Imádságos gondolatokkal léptünk be a püspöki templomba, ahol szinte minden hely foglalt volt, a beiktatás előtt már egy órával. Helyet kerestünk, de csak a hívek feje felett láttunk el a szentélyig.

A kivilágított főoltár szépséges festménye: „a Vízitáció, Mária látogatása Erzsébetnél” színes fényeivel szinte vonzottak bennünket a szentély felé. Végül a sekrestye oldalán tudtunk elhelyezkedni. A templomot megtöltötte a várakozás zsongása, ismerősök köszöntötték egymást.

Tíz óra körül dr. Horváth Lajos kanonok úr imádságra, csendre szólította fel a híveket. Elmélkedésében röviden ismertette új püspökünk életútját: a győri bencés gimnáziumi évektől az 1986-os papszentelésig, s római tanulmányi éveket követő MKP titkári megbízatásig, és a 2000. január 6-i püspökszentelésig.

Fél 11-kor megszólaltak a székesegyház harangjai, jelezve, hogy a papi menet elindult a Püspöki palotából. A harangszóhoz kapcsolódott az orgona ünnepélyes hangja. A főbejárati ajtó felé fordultunk, ahol a hívek sokasága felett közeledett a bevonulást jelző kereszt, és feltűntek hosszú sorban a szombathelyi egyházmegye papjai, szerzetesei, a vendég püspökök, érsekek, Juniusz Janus apostoli nuncius, Erdő Péter bíboros, dr. Konkoly István

leköszönő püspök és dr. Veres András az egyházmegye új püspöke.

A vonulás alatt a Werner kórus Halmos: Ecce Sacerdos... köszöntő dalát énekelte. Elhangzása után mi hívek „Zeng a harang...” népénekkel kapcsolódtunk be az üdvözlő lelkesedésbe.

A püspöki beiktatás szertartása következett:

– Juniusz Janus apostoli nuncius felolvasta latinul XVI. Benedek pápa püspöki kinevező bulláját, mely utána magyarul is elhangzott. A nuncius úr emlékeztette jelmondatára az új püspököt: „*elvitte őt Jézushoz*” (Jn 1.41). Így vezesse biztonsággal és szeretettel egyházmegyei papságával együtt híveit is Jézus felé, aki maga az út, az igazság, az élet. A Szűzanya pártfogásába ajánlotta az új püspök szolgálatát.

– Dr. Konkoly István leköszönő püspökünk beszédében 19 éves püspöki szolgálatának eredményeit összegezte, majd átnyújtotta utódjának a pásztorbotot, kérte, foglalja el a püspöki katedrát, vezesse az egyházmegye életét. A mennyei Pásztor bőséges áldását kérte életére.

– Erdő Péter bíboros a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nevében köszöntötte Veres Andrást. Emlékezett 2000. január 6-ra, amikor II. János Pál pápa, Rómában egyszerre szentelte püspökké őket. Felidézte Szent Márton püspök alakját, „*amint egykor a hit és a lélek erejével fűzte össze az akkori Európa népeit, úgy ma is nagy szüksége van földrészünknek hitre, szeretetre, Krisztusra*”.

– Tibola Imre nagyprépost az egyházmegye papjai és

szerzetesei nevében kérte Isten kegyelmét új püspökünkre.

– Heigl István, Premontrei Gimnáziumi tanár a hívek nevében búcsúzott el Konkoly István püspöktől, és köszöntötte Veres Andrást püspököt. Szent Márton és az egyházmegye XX. századi szentje Boldog Batthyány-Strattmann László oltalmába ajánlotta,

(folytatás a 3. oldalon! ➤)

(folytatás a 2. oldalról! ◀)

kinek boldoggá-avatásában az egyik posztulátor volt.

A köszöntők után: az egyházmegye papsága a püspök elé járult és kézfogással fejezte ki tiszteletét és papszentelésekor tett ígéretének megtartását.

Ezalatt a Werner Kórus: Sík Sándor-Pem: Ments meg Uram... motettát énekelte, melynek elgondolkodtató szövege mindnyájunknak szólt: „Ments meg Uram... a naptalan és esőtlen égtől, ments meg Uram a szürkéségtől...”

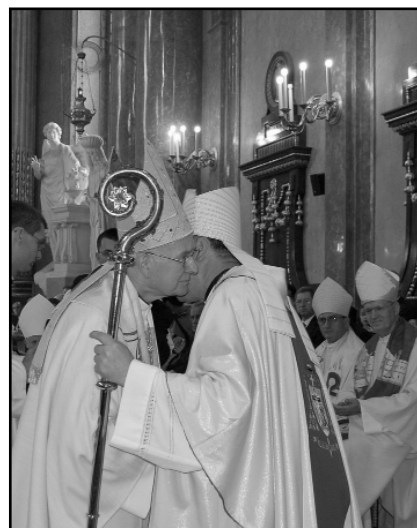
Ezután kezdődött az ünnepi szentmise, és a székesegyházban jelenlévő hívek sokasága egy szívvel énekelhette a „Kezdődik az ének...” c. népéneket. Ugyanígy a szentmise együttmondott imádságaiban is mindenki részt vett.

Az evangélium (Jn 1.35-42) azt a fejezetet mondta el, amikor András és János követik Jézust, majd András testvérét Simon Pétert – „elvitte őt Jézushoz...”

Az evangélium után Veres András megyéspüspök székfoglaló beszéde következett: „Legyen áldás és dicsőség a Szentháromságos egy Istennek! hálaát adok Istennek, hogy meghívott az Ő szolgálatára, és éppen 20 évvel ezelőtt pappá szenteltek...” mondotta többek közt. „Az isteni gondviselésbe vetett hittel és bizalommal kezdem el új szolgálatomat.” A püspök úr jelmondatára utalva mondta: „Ma is sokan sóvárognak a Teremtő után, keresik az élet értelmét. Szeretném, ha szolgálatom által is, minél több kereső ember eljuthatna a minden embert üdvözíteni akaró Isten megismerésére.” Fő lelkipásztori feladatának tartja többek közt: a hitbeli ismeretek elmélyítését felnőtt korú embereknél, az értelmiségnél, akiknek a társadalom és az Egyház felé is nagy a felelősségük. A hitoktatás mellett a családok lelki gondozásának is fontos helye van a lelkipásztorkodásban. Kérte a paptestvérek hűségét az Istentől kapott meghíváshoz, hogy a papszentelés kegyelmével készséggel tudjanak együttműködni Isten népének megszentelésében. – A fiatalok ne féljenek Krisztust követni! Minden életállapotban csak az Istennek adott élet adhat valódi boldogságot. Homiliájának bezáró szavaiban mondta: „Számomra különös ajándék, hogy erre a beiktatásra a mai napon, Havas Boldogasszony ünnepén került sor. Gyermeckorom óta megkülönböztetett tisztelettel viseltetek a Boldogságos Szűzanya iránt. Az Ő oltalmába ajánlottam papi életemet, és most az Ő pártfogására bízom megyéspüspöki szolgálatomat és egyházmegyénk híveit, ebben a székesegyházban, mely az Ő tiszteletére lett szentelve. Szent Márton és Boldog Batthyány-Strattmann László segítsenek bennünket Istennél, minden ügyünkben.”

A homília után a szentmise a szokott rendben

folytatódott. Szinte érezni lehetett az éneklő és együttimádkozó hívek között az Isten felé forduló áhítatot. A Miatyánk után a békesség-óhajtó kézfogás szívből fakadó kérdés volt. A szentáldozás alatt gregorián és népének váltakoztak az Oltáriszentség dicsőítésére.

A szentmise befejezése után püspöki áldásban részesültünk, majd szívvel-lélekkel énekeltek a pápai- és a magyar himnuszt. A kivonulás alatt „Boldogasszony Anyánk” ősi fohásza hangzott bent a székesegyházban és folytattuk a Mindszenty téren is. Zengő harangszó mellett és a hívek sorfala között vonult a püspöki palotába az ünneplő papság, a magyar főpapok, a grazi és maribori vendég püspökök, közöttük áldást osztva András püspök. A téren a harangszóban, zsongásban, mosolygó arcú, beszélgető emberek, családok jöttek-mentek, ismerősök egymást üdvözölve indultak hazafelé. Mi, zalaegerszegiek Szily János püspök szobránál gyülekeztünk, míg a buszra vártunk, még egyszer körütekintve a téren búcsút vettünk a Boldogságos Szűzanya kéttornyú székesegyházától, a pompás barokk Püspöki palotától.

Miután felszálltunk az autóbuszba, rövid étkezés után hazafelé is rózsafüzért imádkoztunk, „zarándoklatunk” befejezésekképpen. A világosság olvasójának titkait mondtuk, hálaát adva a szép ünnep kegyelmeiért, és könyörgésünket felajánlva további jószándéokra. Zalaegerszeg határában fejeztük be a rózsafüzér imádságot.

Búcsút vettünk egymástól, mindannyiunk lelkében meghatottan visszhangzottak még sokáig az ünnepi szentmise olvasmányának Szűzanyát dicsőítő szavai:

„Jó illatot fakasztok én, mint a szőlőtő,
és virágaimból pompás, dús gyümölcs terem.
Anyja vagyok én a szép szeretetnek,
az Istenfélelemnek, a hitnek és a szent reménynek.
Nálam van az út és az igazság minden kegyelme,
nálam az élet és erény minden reménye.
Aki reám hallgat, meg nem szégyenül,
akik értem fáradnak nem esnek bűnbe.
Akik fényt derítenek rám, örök életet nyernek.”

(Sir 24,17-22)

Krónikás: Jász Lajosné

Az elmúlt évtized zalaegerszegi káplánjaival készülő interjú sorozatunk
vendége ezúttal Kirner Antal Zoltán atya, becsehelyi plébános.

HÁLÁT ADOK A ZALAEGERSZEGI HAT ÉVÉRT

ÜH: Először zalaegerszegi élményeidről szeretnék kérdezni. Hány évet töltöttél nálunk? Milyen emlékeket vittél el Zalaegerszegről?

K.A.Z: Az első hely meghatározó papi életünkben. A szemináriumi elméleti oktatás után belecsöppenünk a nagybetűs életbe. Nagyon boldog voltam, amikor megkaptam a diszpozíciót a Püspök úrtól, hogy Zalaegerszegré helyezett. A Mária Magdolna plébánián egy nagy családba érkeztem, ahol olyan kiváló családfő volt, mint Szabó Gyula atya. Kevés ilyen pappal találkoztam azóta is. A megtestesült optimizmus, mély Isten- és emberszeretet, alázat jellemezte. Amikor én ide kerültem teljesen egyedül voltam. A családom 600 km távolságban volt, nem ismertem senkit sem. Nagyon gyorsan sikerült beilleszkednem, hála a plébánián uralkodó légkörnek. Gyula atya apám helyett apám volt és a plébánia dolgozói is mind nagy szeretettel voltak irántam. Olyan gyorsan eltelt az a 6 év, hogy észre sem vettem, annál is inkább, mert elhelyezésem is pillanatok alatt lezajlott. Nem számítottam rá, de örülök annak, hogy nem álltam ellen a küldésnek, mert a Gondviselés nagyon jó helyre küldött. Köszönöm Stróber László atya bátorítását és segítségét is.

Zalaegerszegen egy fiatal káplán nagyon sok tapasztalatot szerezhett. Annyit dolgozhat, amennyit csak bír. Elmondhatom Szent Márton püspök atyánkkal, hogy soha nem vonakodtam a munkától. 6 év alatt egyszer voltam moziban, az uszodába sem sikerült eljutnom, pedig Sándor barátom sokszor invitált. Igyekeztem sokat együtt lenni az emberekkel, idősekkel, fiatalokkal, gyerekekkel egyaránt. Örömmel dolgoztam mindig és mindent. Sok útravalóval hagytam el szeretett állomáshelyemet.

ÜH: Becsehelyen egy már korábban megüresült plébániát vettél át. Hogyan fogadott az ottani egyházközség? Hány falu tartozik Becsehelyhez? Könnyű volt beilleszkedni? Vannak segítőd a világi hívek között?

K.A.Z: Az átállás nem volt könnyű. Nehezen mentem el Zalaegerszegről. Tele voltam kérdésekkel és kételyekkel. Becsehelyen és Petriventén senkit nem ismertem Tóth Tibor atyán kívül és Rigyácra is csak Stróber atya egy-két rokonát. A két plébánia és a 3 templom felújításra várt. Nagyon gyengének éreztem magam a rám váró feladatokkal szemben. Nem tudtam, hogyan fogok megfelelni ennyi kihívásnak. Mindenben önállóan kell cselekednem. Rajtam van a

felelősség. Mielőtt elköltöztem volna Rómába mentünk a ministránsokkal. Assisi előtt megnéztük Szent Ferenc életét. A film nagyon megerősített. Szégyelltem, hogy nem tudtam rábízni magamat teljesen Istenre. Ő velem van minden nap és mellettem lesz új helyemen is. Amikor följánlottam magamat teljesen az Úrnak megszületett bennem a béke és erőt kaptam. Akkor értettem meg igazán Szent Pál szavait: „amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős!”

Négy közösség lelkipásztora lettem, több mint 3000 lakossal: Becsehely, Pola, Rigyác és Petrivente. Jelenleg csak három van, mert Petriventét a tótszentmártoni plébános úr látja el. Nagyon nagy szeretettel vártak. Ilyen fiatal plébánosuk régen volt. Én mondtam nekik, hogy ez az erény napról napra kisebb lesz, mert én is öregszem... Istenfélő, kedves, nyitott emberekkel találkoztam. Az egyházközség elnöke biztatott és bátorított. Együtt újíttuk fel a plébánialakást és közben egyre közelebb kerültünk egymáshoz.

ÜH: Úgy tudjuk, hogy a szokásos plébániai feladatok mellett te vagy a Cursillo mozgalom egyik lelke. Hogyan tudod ellátni az ezzel kapcsolatos feladatokat? Mennyire vagy „prófeta a saját hazádban”, ismert-e a mozgalom saját híveid körében?

K.A.Z: Az igazi áttörést a Cursillo hozta meg falvaimban. Nagyon fogékonyak voltak rá az emberek. Sokan megértették, hogy kereszténynek lenni nem csak templomba járást jelent. A templom az erőforrás helye, ahol erőt merítünk apostolkodásunkhoz. Életünk minden pillanatában tanúságot kell tenni Krisztusról. Vállalni kell hitemet, meggyőződésemet, akkor is, ha bántanak, vagy alaptalanul rágalmaznak érte. A lelkes és egyre

gyarapodó közösséget sokan irigykedve fogadták. Mások azt gondolták, hogy ez valami elit és külön csapat. Idővel azonban egyre többen jöttek rá arra, hogy van valami több ezekben, ők tényleg igyekeznek szeretni egymást. Alázattal és szeretettel és sok imával lehet csak fenntartani bármilyen közösséget.

A Cursillonak is köszönhető, hogy megnövekedett a hétköznapi misére járók száma. Új Rózsafüzér Társulat alakult fiatal szülőkből. A szentmiséken mindig van felolvasó hétköznapi is. Októberben és Nagyböjtben mindig más közösség vezeti az imákat. A legmeghatóbb a férfiak imája. Nagypénteken 6 óras

(folytatás a 4. oldalról! ◀)

keresztutat tartunk a faluban és a hegyen. Szeretünk gyalog zarándokolni Homokkomáromba. Híveim megértették, hogy a legtermékenyebb nyaralás a zarándoklat. Erdélybe, Csíksomlyóra és Medjugorjeba minden évben el kell menni. Voltunk Rómában is. Sok szép ünnepet rendezünk évközben a falu lakossága számára. Ilyen a Karácsony, az anyák napja, amit a Faluházban szervezünk. Nálunk is van egyházközségi bál, Sszilveszter és farsangi multság. Vendég előadókat is szívesen hívunk, hogy tanítsanak minket. Van újságunk, amit nem könnyű szerkeszteni, de fontosnak tarjuk az írott örömhír eljuttatását a családokhoz. A gyerekek nagyon szeretik a hajnali misék utáni reggeliket és az évközi egyházközségi programokat. Nem is sorolom tovább, mert még dicsekvésnek tűnhet. Ez nem az én érdemem, Isten kegyelme. Én szeretnék jó eszköze lenni. Nekem is megvannak a fájdalmaim, nehézségeim. Az ördög nem alszik, és ha valahol elindulnak az emberek komolyan Isten felé, ott még nagyobb erővel támad. Ezért van szükség még több imára és böjtre.

ÜH: Kérlek, meséld el, hogyan sikerült a plébániatemplom és a plébánia épületének felújítását is néhány év alatt megszervezned. Segítettek-e a zalaegerszegi tapasztalatok az építkezési munkálatokban?

K.A.Z: A lelki templom építése mellett nagy feladat és kihívás volt templomunk felújítása Becsehelyen. Megtapasztalhattam azt, amit a szentek életében olvastam, hogy hogyan lehet kevés pénzzel nagy feladatoknak nekivágni. Rengeteg nehézség adódott a

templom felújításával kapcsolatban. Nekem a józan paraszti észen kívül semmi tapasztalatom nem volt e téren, de ha nagyon el akarunk érni valamit és az jó célt szolgál, Isten megadja az eszközöket. Nekem adott jó munkatársakat, akikkel több pályázatot írtunk és koordináltuk az építkezést. Két év alatt teljesen elkészült a templom. Több, mint 60 millió forintot fordítottunk rá. Nekünk nagyon tetszik. Szeretettel várom a kedves olvasót, hogy megtekintse.

Jelenleg a rigyáci templom felújítása folyik 3 hónapja. Szeptember elejére szeretnénk befejezni az idei munkákat. Van egy gyöngyszemünk is Polán egy árpád-kori templom, kiemelt műemlék. Itt szeretnénk visszaállítani a templom eredeti állapotát. Jelenleg a régészeti kutatások folynak.

ÜH: Milyen terveid vannak? Mit üzensz a régi híveknek, az Ünnepi Harangszó olvasóinak?

K.A.Z: A plébániai feladatok mellett továbbra is szívesen dolgozom a Cursilloban és már egy önálló becsehelyi előadó stábbal is rendelkezünk. Az egyházmegyében pedig rám vannak bízva a ministránsok. Rájuk is szeretnék még több időt fordítani.

Amikor áthaladok Zalaegerszegen, meglátom a Besenyői kápolnát, még mindig hevesebben dobog a szívem, és hálát adok az ott eltöltött 6 évért. Köszönöm a sok szeretetet, a lelkes közösségeket, az értem elmondott imákat. Szeressék továbbra is papjaikat, mert most is nagyon jó szolgálk dolgoznak Isten egerszegi szőlőjében.

Marx Gyula

CSALÁDFESZTIVÁL

2006. október 21.

Az idei, 13. Családfesztivál valami miatt biztos különleges lesz! Az már bizonyos, hogy az önkormányzati választások miatt borult az eredeti, megszokott, szeptember végi időpont. A szervezők lázas munkával igyekeznek átválasztani a programokat, felkérni újra az előadókat, egyeztetni a meghívott vendégekkel...

De ez az ő feladatuk. Az Önöké meg csupán annyi, hogy a szeptember helyett az októberi, azaz a szüret előtti helyett a szüret utáni időpontot figyeljék! Mindez nem jelenthet gondot, főként nem, hogy az idei Családfesztivál az elfogadás, a tolerancia jegyében zajlik. Mottójául, az előadások témájául is ezek a gondolatok szolgálnak.

A Zalaegerszegi Fúvószeneke vendégcsalogató szabadtéri muzsikája után az Ady iskola különböző helyszínei és a Zsinagóga várja a családokat.

A legkisebbeket ideiglenes „bölcsi“ várja, az ovisokat a Szent Család Óvoda óvónői kísérik a programokra. A kisiskolásokat az Úrhajós úti óvoda

óvónői várják kézműves játszóházba, s a nagyobbak is találhatnak sok

érdekes tennivalót a különféle népi kismesterek foglalkozásain. Városunk lelkes testnevelő tanárai különböző sportágakban hívják versenyezni a fiatalokat a délelőtti során.

A gyerekek megfelelő elhelyezése után, a szülők nyugodt szívvel hallgathatják a meghívott előadókat. A közös ebéd után folytatódnak az előadások, illetve a gyerekek számára a Fabula bábszínház és a Lyra együttes zenés műsora kínál jó szórakozást. A tánccházai közös mulatságról idén a Vajdaszentivánból érkező Elek bácsi és zenekara fog gondoskodni. 19 órai kezdettel egy irodalmi esttel zárul a Családfesztivál.

Kívánjuk, hogy érezzék magukat olyan jól, mint az előző években, vagy ha első alkalommal látogatnak el a Családfesztiválra, ne csalódjanak!

a szervezők

Olvasói levél:

"Csak a szeretet örök..."

Válasz Baka Gabriella és Barna Máté A Szentatya színműve? című cikkére

A színház lényege, hogy fel-, néha átdolgozzunk olyan műveket, amelyeket sajnos csak ritkán veszünk kezünkbe; vagy éppen egy másik aspektusból közelítvén meg az irodalmi alkotást, egész más értelmezést nyerjen; többet nyújtson annál az élménynél, amit otthoni olvasással tudhatunk magunkénak. Hiszen akkor nem kellene színház, sem filmszínház, ha minden alkotást egyféleképpen lehetne értelmezni. Ettől szép az irodalom. Mindenkinek mást ad és jelent.

Volt szerencsém áttanulmányozni „Az aranyműves boltja” című drámának „Az ékszerész boltja” címet viselő színdarabig való fejlődésének szakaszait, ezáltal olvasni a Balássy László és Balássy Péter által fordított művet (ezt a változatot használta fel Sárdi Dóra is rendezéséhez), az eredeti és a végleges szövegkönyvet. Jó, ha tudjuk, hogy nem kis munka lefordítani egy drámát két ilyen ellentétes nyelvtani elemekre épülő nyelv között. Nyilvánvaló (mondhatni: természetes), hogy veszít az értékéből a szöveg, hiszen minden nyelvnek vannak sajátosságai, amit más nyelvre képtelenség lefordítani, mivel a fordítás más értelmet nyer. Aki forrásnyelven olvas műveket, sokkal mélyebb, érzelemben gazdagabb mondanivalóval találkozhat.

A rendező védelmébe kell lépnem, hiszen ha az átdolgozott mű kapcsán nem tűnteti fel a Szentatya nevét, azzal sajátjának vallja az egész művet, holott ő „csak” a zalaegerszegi előadást (dramaturgiai és rendezői feladatait), magát a művet nem ő írta. Az átdolgozások során megvannak az etalonok, amik alapján a feldolgozási folyamat zajlik. Betartotta a szabályokat, ebben a rendező és a színház vezetősége nem hibázott.

A dramaturgia lényege, hogy a dramaturg az eredeti (teljes egészében lefordított) szövegből kiemelje azokat a részeket, amik ugyan részei az egésznek, mégis a fő cél, hogy külön egészet alkossanak. Vagyis a Szentatya művének esetében: az eredeti történet annyira összetett és sok szálon futó, hogy háziszínpadra lehetetlen egy és negyed órába belesűriteni a cselekményt. Az idő hiányában (és másfajta értelmezés kapcsán) a történet főszálán kívül rengeteg változás történt: szereplőket kihagytak, cselekmény eléggé leegyszerűsített.

Nemhiába lett négy szereplős ez az előadás. Képzeljük el magunk előtt a keresztet! A két oldalág legszélén a pár (itt: István-Teréz), hozzájuk csatlakozik középen egyenlő távolságra a kereszt felső(!!!) részénél helyezkedő Ékszerész (itt: a vallás szimbóluma), és a kereszt alsó(!!!) száránál a lehetséges „kísértés”, Ádám, természetesen legmesszebb a házaspártól. Ezáltal lett a mű a szimbólumok

egysége.

Az eredeti dráma fő szála is az István-Teréz kapcsolat, melynek külső szemlélője indirekt módon az Ékszerész maga. A zalaegerszegi előadásban az Ékszerész személyében (gondolataiban) találjuk meg magát a Szentatyát (gondolatait). Hiszen a drámában a prózai elbeszélő maga Wojtyła, így egy szereplőnek át kellett adni a tanuláshozatalt a színpadra vitel során, e nélkül nem lenne teljes az átdolgozás, ugyanis épp a tanulás maradna ki. Így már érthető, miért tűnik transzcendensnek az Ékszerész alakja. Hiszen ő maga jelzi a Szentatya jelenlétét a műben. A rendező mindent az Ékszerész szempontjából közelít meg, a fő eseményvonalak az ékszerész boltjában zajlanak: István és Teréz együtt mennek el gyűrűért, Teréz visszaviszi a gyűrűt, Ádám és (a képzeletbeli) Anna találkozása a kirakat előtt. Ezen események összességéből tevődik össze az előadás drámaisága.

Anna egy kitalált személyiség Ádám képzeletében. Az „álomnő”, aki igazából nem létezik, ezért felesleges is színpadra állítani őt szereplő formájában, viszont megemlézése nélkül hiányos a mű.

Az előadás nincs lezárva; az Ékszerész utolsó mondatai a nézőre hagyják, hogy fejeződjön be a történet: ellentmondások sorozata, melyek közül a néző szűri le a saját látásmódjára vonatkozó tanulságot, így hagyja érvényesülni minden néző gondolatát.

„- nem menekülhetünk el a szeretet és a sors elől... a elszakadunk, nem szűnünk meg egymásnak létezni... szeretet Istentől nekünk küldött kihívás...indig szeretetre sóvárog az ember... az ember telhetetlen, nem tart ki egy ember mellett. Csak a szeretet örök.”

Felhívnam a figyelmet az előadás utolsó mondatának többféle értelmezhetőségére.

„Csak a szeretet örök.” – Valakinek ez azt mondja, hogy a szeretet a másik iránt megmarad, de minden más szertefoszlik, mint a kapcsolat maga (Teréz elhagyja Istvánt, Ádámval él tovább). Valakinek pedig azt sugallja, hogy mivel „a szeretet örök” Teréz Istvánnal marad, ahogy a házasság szentségében ígérte, és örökké szeretni fogja.

Minden előadásnak van hatása. Ha nem is tudatosan érik el a rendezők és a szereplők, mindig kialakul az egyéni véleményünk a darabról, a szereplők jellembeli attitűdjéről, a rendezői gondolkodásmódról.

Néhány dolgot ez az előadás is elért: néhányan elgondolkodtak a házasság szentségéről, az emberi egymásrautaltságról; és néhányan kezükbe vették az eredeti könyvet is...

Nemes Katalin

Mátra-vidéki kirándulás (1. rész)

Még évekkel ezelőtt Ausztriában egy fiatalokból álló csapattal kapaszkodtunk felfelé a Mixnitz falu fölött magasodó Hochlants (1726 m) oldalában. Szóba elegyedtünk néhány osztrák turistával, akik, megtudva, hogy Magyarországról jöttünk, kérdezték: vannak-e nálunk

Feldebrői templom

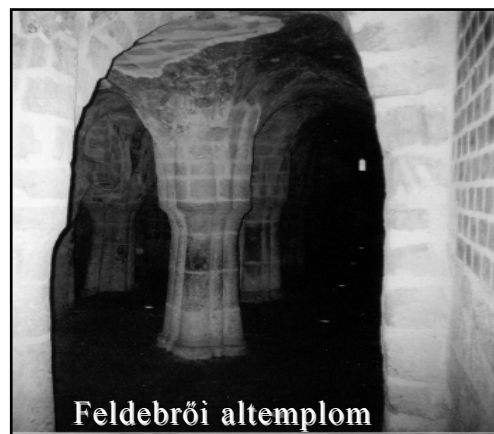
is hegyek. Természetesen, válaszoltuk, például a Kékes. És az milyen magas? – kérdezték tovább. Amikor mondtuk, hogy 1015 méter, kinevettek. Pedig a Mátra, bár eltörpül az Alpok égbe törő csúcsai mellett, mégsem lekicsinyelhető. Sirok falutól a Kékesig tartó húsz kilométeres távon például 15 csúcs van, és mindeközben közel 1500 méter szintemelkedést kell leküzdeni. Igazi magashegyi túrának is beillő kalandra vállalkozik az, aki neki vág.

De még mielőtt erre sor került, körülnéztünk a hegy alján. Az itteni települések is számos látnivalót kínálnak, melyeket kár lenne kihagyni. Elsőnek azonban egy természeti látnivalót kerestünk fel. Markaz és Domoszló között található a Tarjánka-patak szurdoka. A patak mélyen bevágta magát a Mátrát alkotó andezitbe, vadregényes szurdok völgyet alkotva, amely helyenként olyan szűk, hogy az ember két kezét kinyújtva eléri a sziklafalakat. A völgy egy részén csak a vízben gázolva lehet tovább haladni, vagy a lezubogó víz mellett kell felkapaszkodni a nedves sziklákon.

Ezután az útba eső falvak történelmi emlékei következtek. A kisházi vár impozáns látványt nyújt az egykori vártemplom épségben maradt, gótikus tornyával. Feldebrő temploma pedig igazi különlegesség. Hazánknak egyik legrégebbi temploma. Szent István király 1018-ban hozatott az országba Szent Kereszt ereklyéket Bizáncból. Ezt követően épültek hazánkban is Szent Kereszt titulusú templomok, mint a feldebrői is. Alapítását a vidéket uraló Aba nemzetséghez kötik. Az eredeti templom két kereszthajóval rendelkező, öthajós görög kereszt alakú épület volt, melynek stílusjegyei a bizánci kultúrkör felé mutatnak. A barokk kori átalakításkor az idők folyamán romossá vált mellékhajókat elbontották, és egyhajós templomot alakítottak ki, oldalfalai azonban még jelentős magasságig eredetiek. Altemploma ma is eredeti formájában látható. Az egyszerűen megmunkált, kissé

ormótlan oszlopok ékesen tanúsítják a templom ősiségét. Itt látható hazánk legrégebbi, XII. századból származó, freskóegyüttese. Az egy időben eltemetődött altemplomban sértetlenül fennmaradt képek egy része, levegőt kapva, sajnos levált a falakról, de a megmaradt részletek is (pl. a Pantokrátor Krisztus, Káin és Ábel áldozata, az evangélisták) megkapó látványt nyújtanak. Az altemplom padlózatában egy sír található. Feltehetően az 1044-ben elhunyt Aba Sámuel királyt helyezték itt nyugalomra egy időre, mielőtt átvitték testét az általa alapított abasári bencés monostor templomába. Szent István sógora 1041-ben egy népfelkelés élére állva ragadta el a hatalmat a méltatlanná vált Orseolo Pétertől, de ő sem bizonyult jó uralkodónak. Erőszakos tettei miatt Szent Gellért is szembe szállt vele. Szűk három évi uralkodást követően pedig alul maradt a német segítségre támaszkodó Péterrel szemben a Győr melletti Ménfőcsanaknál vívott csatában. A helyi néphagyomány azonban tisztelettel övezte, és az a legenda maradt fenn róla, hogy amikor testét felvették a sírból, hogy végső nyughelyére szállítsák, azt épségben találták, csatában szerzett sebei pedig behegedtek.

Tarnaszentmárián szintén egy ősi kis templomocska kedvéért álltunk meg, amely még az előzőnél is régebbi. Egyes kutatók Géza fejedelem öccséhez, Mihályhoz kötik alapítását. Ezután a siroki vár következett. A 294 m magas várhegy homokkőből álló, meredek falakkal tornyosul a falu fölé. A vár építői mesterien használták fel a terep nyújtotta lehetőségeket. A könnyen vésethető homokkőben termeket, alagutak, folyosók zezzugos rendszerét alakították ki. Mi is, némi falmászás után, egy ilyen alagúton át jutottunk a várba. A helyet a korai időkben már az avarok, szlávok is használták, majd az Aba nemzetség birtoka lett. Oklevél 1320-ban említi először, ekkor Csák Máté tulajdona. Számos tulajdonosváltást követően 1596-

Feldebrői altemplom

ban, Eger eleste után, kardcsapás nélkül kerül török kézre, az őrség egyszerűen elmenekül. A Rákóczi szabadságharcot követően a császáriak felrobbantják, azóta rom. És még egy megjegyzés ide kívánczik: bár az ezt követő napokon a Mátra gerincen jóval nagyobb magasságokban jártunk, a párás idő miatt egyszer sem volt olyan pazar kilátásunk, mint a siroki várfalakról.

(folytatjuk...)

Fotó: Mikolás Attila
Szöveg: Szalai Attila

az „Esküdtek“ családos közösség Celldömölkön táborozott

kicsik és nagyok együtt ügyeskednek

három morc vadász

akadályverseny az Imatáborban

„A mi szívünk kulcsa pedig Istennél van.“
Szentmise 106 hittanosnak a bázakerettyei táborban.

Jó volt olvasni:

Horváth István:

Tornyot raktam...

Künn a jégfogú tél-sárkány havat prüszkölt, zúzmarát szórt.
Bömbölve járt a bükkerdőn; a házak közt vadul táncolt.
Benn duruzsolt a kemence. Halk beszéd közt orsó pergett.
Apó a pucikpadon ült, száraz törökbúzáat fejtett.
Mintha-mintha most is látnám széles vállát, kurta nyakát,
nagy, bozontos szemöldökét, éles szemét, kemény arcát.
Lelke, miként az őserdő, melyben nem járt ember lába,
csodálatos ősvilág volt: babonák, mesék világa.
A mező volt iskolája. A természet a mestere.
Könyve a nagy csillagos ég, aranyos betűkkel tele.
Ott ültem a lábainál, mesét mondott, azt hallgattam.
Egy-egy csuszát felém dobott, amiből én tornyot raktam.
Nőtt a torony a csuszákból, keresztbe tett boronásan,
És ahogy nőtt, büszkeségem kezdett nem férni a házban.
Már a mesét sem hallgattam, építettem kábult lázban.
– Már a ház volt a toronyban és nem a torony a házban.
Apó figyelt. Munkám közben nézte, hogy rakom a tornyot,
majd egy csuszát hozzám dobott, és a tornyom összeomlott.
Csuszatornyom omladékán rettenetes dühös lettem.
Meg akartam ölni apót, de csak lassan sírni kezdtem.
Büszkeségem ott hevert a csuszák alatt összetörve.
Megdermedten vártam, hogy most: bár a világ összedőlne!
Nagyapám az ölébe vett, megcsókolta homlokomat.
„Hadd el, ne sírj, kisunokám, ne bánd a csuszatornyodat.
Telhetetlen vágyaidból építsz te még nagyobbat is,
és a sors egy legyintéssel így ledönti azokat is.
Mint Apóé: építéssel telik el az egész élet,
de hogy a tornyod betetőz, azt te soha el nem éred.
Nem, mert bár az édig érjen: vágyaink még feljebb hágnak,
s tetőtlen tornyokról hullunk ölébe a zord halálnak.
Látod, a csuszák megvannak: újra lehet megint rakni.
Amit nem kezdhetsz el újra, csak azt szabad megsiratni!”
– A tűzön egy nyers faág sírt. Az eszterhán jégcsap lógott.
Apó mesélt, én hallgattam, s újra felraktam a tornyot.

Magyarózd híres szülötte Horváth István (1909 - 1997.) az erdélyi költészet egyik klasszikusa, a népi költészet képviselője.

Jékely Zoltán fedezte fel paraszti őstehetségét, irodalmi műveltségét autodidaktaként gyűjtötte be. Az elkötelezett, a plebejusi szemlélet védelmezője. A háború utáni években maga is megpróbál a szocialista realizmus kánonjainak megfelelni, de aztán felhagy vele. A költészet mellett prózáirói munkássága is figyelemre méltó, megírja szülőfalujának lírai monográfiáját (Magyarózd toronyalja), népköltészeti gyűjteménye forrásértékű. Tragikus a halála: egy ittas belügyi tiszt elgázolja fényes nappal az úttesten. Horváth István szülőháza ma is vonzza a látogatókat.

Talán kántor-tanító édesapámnak köszönhetően gyermekkorom óta kedvelem a verseket. Ma is több tucat versből tudok idézni, s gyakran veszem hasznát a lírai sorok mögött megbúvó tanításnak. Szeretem a letisztult formákat és a klasszikusokat. A magyar irodalom világából Arany János balladái, Juhász Gyula szerelmi költészete és Ady Endre Istenes és magyarságtudattól átítatott alkotásai állnak hozzám legközelebb. Időnként Reményik Sándor és Sajó Sándor magyarságról és helytállásról, példát mutató műveiből merítek erőt. A mostani alkalomra azonban egy másik erdélyi alkotó, a méltatlanul háttérbe szoruló Horváth István művei közül választottam egyet. Nem titkoltan azzal a céllal, hogy a figyelmet ráirányítsam a kevésbé ismert erdélyi magyar irodalom kifogyhatatlan kincsesbányáira.

Azért választottam ezt a próza-verset, mert az alkotás a vázolt történeten keresztül hallatlan erővel tárja elénk, hogy az idős nemzedék milyen mélyen beágyazott népi bölcsességgel és egyszerű cselekedetekkel képes tanítani a jövő nemzedékét, utat mutatva az élet problémáinak kezelésére. A nehéz körülmények között is mindig és mindig újrakezdéshez szükséges hitről és erős magyarságtudatról okulhatunk. A különbségtétel tudományáról, amely elválasztja a szépet a rúttól, az értékeset az értéktelentől. Ehhez kell a bölcsesség, a mérlegelés, a választás komoly tudománya, amely hiten, biztos tudáson és élettapasztalaton nyugszik.

Parttalan világunkat újra az értékekkel kikövezett mederbe kellene terelni, hogy gyermekeink a személytelen, eredményorientált képzési rendszerekből újra nagyapáik mellé ülhessenek. Ehhez kellene családjaink között újra harmóniát teremteni, hogy az unokák nagyszüleiktől közvetlenül és tapasztalaton keresztül kaphassák meg a világ helyes látásának bölcsességét, amelyre ma sajnos csak ritkán adódik lehetőség.

Messzire kalandoztam a költő soraitól, de talán a papírra vetett soroknak éppen az volt a céljuk, hogy gondolatokat ébresszenek, hogy egy új, és régen volt világ vágyát felébresszék bennünk. Vagy csak figyeljünk a körülöttünk lévő világ igaz értékeire, igaz embereire.

Dr. Gyimesi Endre
polgármester

Dr. Konkoly István megyés püspök köszöntése

Zalaegerszegi hívei a bérnálásakor köszönthették utoljára főpásztorukat, mint aktív püspököt. Eljött, mint minden évben a gyerekekhez, s jött minden alkalommal, ha plébániánknak ünnepelni valója volt. A hát már hajlottabb, a járás nehezkesebb, de a szeme, a mosolya a régi.

Úgy tetszik, a főpásztorok mindig nehéz korban vezetik nyájukat, s hiába hittük, hogy jönnek jobb idők is; az Egyház gondjai maradnak, csak a csomagolás rafináltabb.

Dr. Konkoly Istvánnak a Szombathelyi Egyházmegyéért végzett munkásságát a Jubileumi Körlevél (2004. május), melyet pappá szentelésének 50., és püspöki beiktatásának 17. évfordulóján adtak ki, mindezt részletesen leírja, ehhez hozzátenni nem tudok, de egy érzéssel szeretném bővíteni.

1995-ben jutottam el Rómába, akkor már befejeződött a Sixtus-kápolna rekonstrukciója, és a csodálatos freskók olyan elevenen lettek láthatók, ahogy Michelangelo négy és fél évszázada megfestette őket. Ugyanazzal az áhítattal ülök a mi Mária Magdolna templomunkban,

ahol a szentély restaurálása után az ember csak ámulhat, hogy milyen gyönyörű ez az épület.

A háború alatt kisgyermekként Szombathelyen laktam, a Szily János utcában, mikor lebombázták a Székesegyházat. Az ötvenes években jutottam először vissza, ekkorra Kovács Sándor püspök erőfeszítéseivel már helyreállították, de minden látogatásom alkalmával szomorúan néztem a határt, ameddig a bomba pusztított, és csupasz volt a templom.

Mikor először láttam régi pompájában ragyogni, ugyanaz a boldogság fogott el, mint Rómában, az öröm, hogy talán a mi generációnk is hozzá tud tenni valamit az Anyaszentegyház épületéhez. Püspök atya híven szolgálta 33+19 évig Istenét és egyházmegyéjét, építgette a házat és töltötte meg lelki javakkal.

Köszönjük a szeretetét, munkáját, áldozatvállalását, kérjük a Jóisten áldását, és várjuk vissza, amikor a Mária Magdolna plébániatemplom teljes rekonstrukciója befejeződik, hogy együtt dicsérjük benne az Urat, és könyörögjünk kegyelméért.

Zimonyi Erika

A hónap szentjei:

Szent IX. Lajos király

*„Isten szava: Szentek legyetek...
Hogyan? Egy keresztény annyira szent,
amennyire hasonlít Krisztushoz.”
(Seregély István)*

Egyre többet beszélünk arról, hogy a családnak milyen fontos szerepe, helyesebben, a legfontosabb szerepe van abban, hogy a felnövekvő nemzedéket Krisztus követésére, az evangéliumi életút megismerésére vezesse.

Szent IX. Lajos király, aki édesapját korán elveszítette, édesanyja /Szent Blanka/ szeretetével körülvéve ismerte meg a keresztény kötelességtudat, lelkiismeretesség és a büntől való tartózkodás minden apró részletét.

„Fiam, inkább lássalak a koporsóban, mint egyetlen halálos büntől beszennyezetten.” Szigorú szavak, de benne van az édesanya minden szeretete, amit gyermekének adhat.

Lajos egész életében életszentségre törekedett. Élete inkább hasonlított egy szerzeteséhez, mint királyéhoz. A szentmise, ima, szegényekkel és betegekkel törődés a mindennapjaihoz tartozott. Feleségét és gyermekeit rajongással szerette.

Politikai nagyságát, amire mindig és mindenki vel szemben az igazságosság, a türelem és alázatosság volt

jellemző, Európa szerte elismerték.

Uralkodása idején Franciaország egyik legnyugodtabb korszakát élte.

A keresztények védelmezője és a keresztény királyok eszményképe lett. Amikor az egyiptomi szultán elfoglalta Palesztina legnagyobb részét, Lajos király keresztes hadjáratot szervezett a Szentföldön szenvedő keresztények megsegítésére. Itt halt meg fiával, és több ezer katonájával együtt. Nem a harcokban esett el, hanem a pusztító kolerajárvány okozta halálát.

Visszatérve a család gondolatához: a keresztény családok nemzedékről nemzedékre ugyanazokat az értékeket igyekeznek átadni, amit kaptak szüleiktől. Lajos király is ezt tette.

Szent Lajos király végrendelete fiához (részlet):

Kedves Fiam! Mindenekelőtt arra buzdítalak, hogy szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből és minden erődből!

Tartózkodnod kell minden halálos büntől! Inkább vállald a vértanúságot, minthogy egyetlen halálos bünt is elkövess!

IX. Lajos királyt VIII. Bonifác pápa avatta szentté 1297-ben.

Nátrán Józsefné

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Salamon Zóra, Salamon Gergely, Gerencsér Dorka, Bezlay Abigél Gerda, Beke Balázs, Kovács Noel, Gerencsér Panna Antónia, Kerekes Bernadett, Bogdán Lilla, Bránát Gabriella, Horváth Edina, Horváth Sándor, Kistüttösi Péter, Léránt Katalin, Süle Gábor, Vass Krisztina, Lakatos Madelin Irén, Szommer Kármén Alexandra, Zuggó Zsuzsanna, Németh León Ferenc, Molnár Olivér, Takács Dávid, Elmont Richárd, Hajdu Lili, Simon Bálint, Simon Anna, Oláh Áron, Lakatos Noel Márk, Viola Mihály András, Mészáros Medárd, Horváth Jenifer, Hajas Dávid, Vizler Emma, Volner Fanni, Beledi Boglárka, Forintos Odett Regina, Juhász Angéla Gabriella, Bakon Enikő, Tóth Barnabás, Kollár Bálint, Németh Zonga Valéria, Krompaszky Lilla, Nemes Rebeka Friderika, Víz Benedek, Zsáli Fanni Evelin, Molnár Emilián Dániel, Peresztegi-Szakály Bálint, Császár András Attila, Vidák- Bécs Máté, Vincze Armand, Vincze Lilia Bíborka, Fazekas Dóra, Novák Viola, Horváth Seron Márta, Kell Katalin, Kovács Enikő, Korcz Dávid.

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Czuczai Gyula – Németh Anita, Salamon Tibor – Sebestyén Petra, Farkas Ernő – Németh Rita, Simon Gyula – Kontor Bernadett, Bangó Géza – Mátyás Hajnalka, Conny Ekeróth – Király Erika, Hatcz Gábor – Hegedűs Viktória, Süle Gábor – Bogdán Lilla, Vaski Gábor – Stárics Eszter, Holdamf Gábor – Bánfalvi Ágnes, Lahocsinszky Péter – Matus Erika, Bognár Attila – Blaskovics Eleonóra, Mezővári József – Hernádi Tünde, Varsányi Gábor – Subosits Andrea, Kancsal Szilárd – Tombor Magdolna, Steinitz Norbert – Bakonyi Diána, Németh Péter – Németh Evelin Éva, Gulyás Péter – Hegyi Noémi, Gémesi Tamás – Vincze Edina, Geibinger Attila – Balassa Anita, Bella Attila – Kámán Eszter, Barsi Gergely – Eke Petra, Ambrus Gábor – Mészáros Éva.

*Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak:
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg
házasságukban!*

Halálozás

Sóstai Tibor (1938), Kertész Ilona (Tarzícia Nővér) (1920), Pacsai Imréné sz. Bakos Anna (1928), Pálovics

Gyula (1940), Kholen Vilmos (1920), Horváth László (1927), Hertelendy Árpád (1962), Handrik József (1940), Garamvölgyi István (1923), Lákics Attila (1963), Toplak Istvánné sz. Farkas Rozália (1929), Kéner Sándor László (1935), Varga Kálmán (1942), Kovács József (1947), öz. Kovács Ferencné sz. Berta Julianna (1919), Pongrácz József Zoltán (1950), Sturczné Tóth Gyöngyi (1964), öz. Soproni Istvánné sz. Koller Julianna (1924), Radlowszki Béla János (1928), öz. Balogh Istvánné sz. Németh Margit (1934), Czömpöl Józsefné sz. Fábíán Katalin (1932), Vadász Józsefné sz. Sziva Mária (1923), öz. Süle Ferencné sz. Peszlen Rozália (1920), öz. Horváth Lászlóné sz. Kaposi Anna (1912), Sajti Mátyásné sz. Pálfi Éva (1945), Peszleg József (1929), öz. Molnár Imréné sz. Tóth Lenke (1932), öz. Ebedli Kálmánné sz. Horváth Irma (1912), Füzi Imre (1949), Magdics Lajos (1952), öz. Takács Istvánné sz. Kránicz Lujza (1941), Kiss Aladár (1924), öz. Horváth Jánosné sz. Szukics Ilona (1927), Farkas Vilmos (1962), öz. Pácsonyi Józsefné sz. Mátyás Irén (1938), Dr. Kocsis Lajosné sz. Kustán Ilona (1929), Gludovác Antalné sz. Varga Judit (1944), Lákics Ferenc (1921), Öz. Török Józsefné sz. Valadincz Anna (1919).

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

2006.szeptember 8-10-ig, az **Új Életet a Családoknak, keresztény családszolgálat** (apafia, anya-lánya stb. hétvégék szervezői) Házas I. szemináriumot tart Zalaegerszegen. Helyszín a Mindszenty József Általános Iskola Gimnázium és Kollégium lesz. Zalaegerszegi házaspárok „bejáróként” is részt vehetnek a szemináriumon.

A hétvége témája röviden:

Sokféleképpen őrizhetjük meg házasságunk frissességét, erejét. Az elmélyült beszélgetések, a közös időtöltések, a közös imádság, a megbocsátás, az örömteli szexualitás mind fontos eszköz lehet ebben. Ezeket a területeket vizsgálva az előadásainkon, bátorítjuk a résztvevőket, hogy időt, energiát szenteljenek házastársi kapcsolatuk ápolására.

Szeretettel ajánljuk ezt a lehetőséget minden elmélyülni, megújulni szándékozó házaspárnak!

Érdeklődni lehet:

Háriné Mile Mónika Tel: (30) 535-7867

www.csaladszolgalat.hu

A keresztény sajtó bemutatkozik

Mérleg

(lapok és könyvek szemléje)

Az ökumenikus mozgalomtól és a II. Vatikáni Zsinattól lelkesítve, a „legnagyobb magyar“ Széchenyi István és Eötvös József reformtörekvéseit követve alapították meg a folyóiratot Ausztriában.

A **Mérleg** 1965. óta negyedévenként megjelenő folyóirat, az első és egyetlen magyar „digest“, azaz tallózó folyóirat, amely rendszeresen tájékoztat a nyugati világ legújabb szellemi irányzatairól, ismerteti a világnézeti tájékozódás szempontjából fontos természettudományos, orvosi, lélektani, szociológiai, filozófiai, teológiai, irodalmi és művészeti áramlatokat, tanulmányokat és könyveket. A Magyarországon még kényesnek számító kérdésekről is készítenek riportot neves személyiségekkel, akik rendre a tudomány, a politika, a művészet, a vallási élet kiemelkedő képviselői közül kerülnek ki. Anyagát közel 250 lapból és folyóiratból válogatják. A szerkesztők negyedévenként felhívják a figyelmet a legfontosabb magyar könyvújdonságokra is. A folyóiratot a szerkesztőség címen lehet megrendelni (Mérleg Kiadóhivatal és Szerkesztőség, H-1507 Budapest, Pf.120. tel.: 1-219-0621, fax.: 1-219-0622), emellett az internetes megjelenés is egyre javul, szépül: www.merleg-digest.uw.hu

A széles körű tájékozódás mellett hazánk szellemi, lelki és erkölcsi fölemelkedését is szolgálja a kiadvány. A folyóiratot a Mérleg kiadója és szerkesztői elfoglalt embereknek ajánlják, akik azonban nem akarnak lemondani a rendszeres szellemi táplálékról.

összeállította: Paksa Tibor

Salkaházi Sára szociális testvért 2006. szeptember 17-én a budapesti Szent István-bazilika előtti téren Erdő Péter bíboros **boldoggá avatja**.

A délelőtti 10 órakor kezdődő imaóra után, 11 órakor ünnepi szentmise keretében kerül kihirdetésre a boldoggá avatási határozat.

A velünk ünneplőket szentségimádásra várjuk 2006. szeptember 16-án 20 órától 22 óráig a Szent István-bazilikába!

<http://www.communio.hu/szocialistestverek/>

Szentlélek Szeminárium

Tavaly március közepén kezdődött és pünkösöd hétfőjén küldetési misével zárult az a Szentlélek Szeminárium, amely közel 50 keresztény számára hozott lelki megújulást.

Isten nem kér tőlünk mást, mint szívet és vágyat az Ő befogadására. majd pedig igent kell mondani arra a 10 alkalomra, s a közte lévő átímadkozott percekre, mikor a Lélek meg akar érinteni bennünket. S ez már nem is olyan nehéz, mert a megvalósításban Isten is a segítségünkre van.

Miért fontos neki?

Mert a Lélek élni akar bennünk! S akkor lehetünk Isten kedves gyermekei, ha befogadjuk az Ő Szent Lelkét. Cserébe nem kevesebbet kaphatunk, mint az örömteli keresztény élet megvalósulását már itt a földön.

Szeptember 11-től november 13-ig, tíz alkalommal, hétfőnként újra lesz **Szentlélek Szeminárium**. Stróber László atya lelki vezetésével, több előadóval és a zalaegerszegi imaközösségek tagjaiból álló szervezőcsapat szolgálatával valósul meg ez a lelki megújulásra hívó szeminárium (a szó ne riasszon meg senkit, leginkább egy aktív lelkigyakorlat sorozatra hasonlít ez a szeminárium).

Kinek szól mindez?

- Aki keresi Istent, mert érzi, hogy az élet értelme és az igazság a földi világon túl kell legyen.
- Aki hisz Istenben, de úgy érzi, hogy lelki élete sivár, s élőbbé szeretné tenni.
- Aki rábízta életét Krisztusra, s szeretné tudni, hogy mire (milyen feladatra) hívja az Isten.

És még sorolhatnám...

De aki csak egy csöppnyi hívást érez a szívében, jöjjön el, mert Jézus várja, s minden felé tett lépést százannyi jóval viszonz!

A Szentlélek Szemináriumról hamarosan a templomokban is lehet hallani. Figyeljék a plakátokat, keressék a jelentkezési lapokat a plébánián!

Jézus kopogtat, mert nagyon szereti Önt! Üzenete van számára, nyisson ajtót neki!

Perényi Judit
Mécse imaközösség

Istennek szentelt élet: hűségesen a hivatáshoz és a neveléshez

Emléksorok Kertész Ilona Tarzícia nővéréről, a Mindszenty iskola alapító igazgatójáról, a Notre Dame Női Kanonok és Tanítórend rendfőnöknőjéről (1920-2006)

„Légy hű mindhalálig - és Neked adom az élet koronáját.”

Kertész Ilona itt született Zalaegerszegen 1920-ban, sokgyermekes családban. Az elemi iskola 3. osztályától a Notre Dame zárda növendéke, ott végzi a polgári iskola osztályait, a tanítóképzőt. Tanítói oklevelét már szerzetes jelöltként szerezte meg.

Mint szerzetes nővér érettségi vizsgát tett a nagykanizsai Notre Dame gimnáziumban, és 1942-1947 között a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen matematikából – fizikából középiskolai tanári oklevelet szerzett. Tanári pályáját az 1947/48-as tanévben, itt a Rend tanítóképzőjében és a líceumban kezdte.

III. osztályos líceumi tanulók voltunk, amikor 1947 szeptemberében osztályfőnökünk lett, és mi tisztelettel és szeretettel fogadtuk az elragadóan fiatal, szerény szerzetes-tanárnőt. Szelidsége mellett határozott és cél tudatos volt a néha fegyelmezetlen, hangoskodó osztályban. A két nehéz tárgya óráin nagyszerűen magyarázott, megkövetelte a jó felkészülést, a figyelmet. Sokat szelidültünk nevelése alatt, ha megállt a katedra előtt már tekintetéből is megértettük feladatainkat. Elvárásait elfogadtuk és ő nyitott szívvel fordult életünk pályaválasztási problémái, időnként családi gondok felé. Módot adott az egyéni beszélgetésekre, bizalmasunk maradt szinte az egész életre.

Mélységes hittel Isten felé forduló bizalomra, imádságos életre nevelt bennünket. Az ő javaslata volt, hogy a táblára naponta egy-egy szép jelmondatot írjunk fel, hogy annak szellemében végezzük napi munkánkat.

Felejthetetlen maradt számunkra az osztályfőnöki óra 1948 tavaszán, Tarzícia nővér előimádkozása után együtt mondtuk el osztály-felajánlási imánkat Jézus Szentséges Szívéhez. 1948 júniusi tanévzárónkon tudtuk meg, hogy előző délután államosították iskolánkat és az internátust.

Szeptembertől a kedves nővérek már nem taníthattak, kerítéssel lezárták a Rendház épületét, hogy az állami iskola tanulói ne látogathassák a nővéreket. A kápolnába vezető folyosót befalazták. Tarzícia nővért csak az iskolából eltávolított lányok látogathatták, mi többiek csak az érettségi után.

A zárda nővérei állandó veszélyeztetettségben éltek, 1950 júniusában elkezdődött a szerzetesek szétszórátása, teherautón vitték el őket internáló táborba. Az ősz végén szabadultak és próbáltak munkát keresni. Tarzícia nővér is tanított Nagykanizsán, Zalaegerszegen a Zrínyi gimnáziumban, majd Pesten is katolikus középiskolában. Azonban a nővéreket mindenütt elküldték mondva csinált „alkalmatlansági” ürüggyel. 1963-tól volt újra állása: a Budapesti Posta kísérleti intézetében mint fizikus dolgozhatott nyugdíjazásáig.

Nyugdíjas éveiben ápolta édesanyját, családtagjait, állandó kapcsolatot tartott szóban és levelezéssel szerzetes társaival. 40 évig világban élve mindig hű maradt hivatásához.

Mi, az akkori III. líceum folyamatosan tartottuk vele kapcsolatunkat. Ötévenkénti osztálytalálkozóinkon részt vett, mindig nagy örömmel üdvözöltük. „Anyátok nem lehetek, fogadjatok el testvéreteknek!” – mondta szeretettel, érdeklődve családunkról, munkánkról.

1989 augusztus 25-i 40 éves találkozóinkon villant fel a Notre Dame zárda újjászületésének reménye! Találkozóinkon részt vett Tarzícia nővérral Katalin nővér, Turcsányi

Sipos Marica néni, tanárnőnk, és Sarlós Mihály nyugdíjas plébános, egykori hittanárunk. Kálvária kápolnai szentmisénk után elmentünk volt iskolánkba, és betértünk a tornateremmé alakított kápolnánkba. Itt Tarzícia nővér elővette a Városi Tanács elnökének levelét, melyben a két nővért megbeszélésre hívta. Ugyanis tavasszal itt járt a városunkban a Notre Dame Rend általános főnöknője, és a Városi Tanácson felajánlotta: ha visszakapják az egykori zárdát, a Rend Uniója állja a felújítást. Kitérő örömmel hallgattuk a levelet, fohászkodva a „mi Urunkhoz és Úrnőnkhez”, hogy a szép terv valóra váljon.

Katalin nővér és Tarzícia nővér együtt vették fel a kapcsolatot Egyházi Elöljárókkal, a Szerzetesrendek Kongregációjával, járták a minisztériumokat, segítséget kérve az újjáalapításhoz. A szétszórátott rendi nővérekkel állandó kapcsolattartásban voltak. A Notre Dame Rend Uniójával Tarzícia nővér, az „utazó

nagykövet“ személyesen és szóban tárgyalt számtalan alkalommal, miután jól beszélt franciául. A rendi vezetés konferenciáin Franciaországban, Rómában tájékoztatta a világ minden részéről egybegyűlt Rendtársait az újrakezdés lehetőségeiről, kérte és megkapta a nagy összegű támogatást.

Katalin nővér biztatására: szerzetes társaival együtt: Mindszenty József égi közbenjárását kérték imáikban a meginduláshoz. Az ima meghallgatásra talált, és ebben Mindszenty hercegprímás mennyei segítségét tapasztalták.

1992. augusztus 25-én, az 1991. évi XXXII. törvény értelmében, visszakapták a zárdai ingatlan egyharmadát, a Rendház traktusát. Ugyanakkor megalakult a Mindszenty Iskoláért Alapítvány.

1993. február 20-án megtörtént az épületrész birtokba vétele. Az alapítvány mellett Szakértői Testület segítette a munkálatokat. Visszatértek Zalaegerszegre a még élő nővérek, s Tarzícia nővér mondta akkor: „Nekünk az a feladatunk, hogy töretlen hittel, a Gondviselésben bízva, szent Alapítónk szellemében folytassuk munkánkat!“

Rövid fél év után, lelkes, összefogott munkával, szülők, egykori növendékek, adományozók, buzgó dolgozók eredményeképpen 1993. augusztus 28-án, Szent Ágoston napján volt a kápolna újraszentelésének, a Rendház és a 8 tantermes iskola megáldásának, az újrakezdésnek az ünnepe.

Tarzícia nővért nagy feladattal bízta meg a Rend akkori képviselője, hogy az alapítás évében lássa el a Mindszenty iskola igazgatói tisztét. Ezt ő szívvel-lélekkel, a gondokkal együtt vállalta: 1993-1995. szeptemberéig. A katolikus általános iskola kezdetben 5 osztállyal indult, 133 tanulóval, 1995-ben már 12 osztályban 322 gyermek tanult.

1997. decemberében volt a Rend alapításának 400 éves évfordulója, az ünnep szervezésében tevékenyen részt vett.

1999. október 11-én, a házszentelés 70. évfordulójának ünnepélyén, Katalin nővér kórházi ápolás miatt távol volt, Tarzícia nővér irányításával készült fel az iskola a hálaadó szentmisére.

Katalin nővér 1999. október 16-án elhunyt, utána Tarzícia nővér lett a Notre Dame Kanonok és Tanítórend rendfőnöknője. Áldozatos hivatástudattal végezte új feladatait.

Mint tiszteletbeli Igazgató továbbra is szívén viselte a katolikus oktatás ügyét, a Mindszenty Iskola a következő években tovább bővült.

2000. évben a rend birtokába került az egész épület, a környező parkos udvarral együtt, beindultak a gimnáziumi osztályok, majd megalakult a kollégium.

Tarzícia nővér 1997-ben, tanári aranydiplomájának átvétele évében a Magyar Püspöki Kartól kitüntetésben részesült: „Pro Educatione Christiana“ – „Keresztény Pedagógiáért“, az egyházi iskolában végzett példamutató munkásságáért.

2001-ben gratulálhattunk kedves osztályfőnökünknek a Zalaegerszegért díj átvételéhez, melynek adományozása példaképpül állította a nevelői pályán dolgozó fiatalok elé.

2004 december 10-én Tarzícia nővér Szent Gellért díjat kapott a Notre Dame Rend zalaegerszegi letelepedéséért.

1995-től évente augusztus végén osztálytalálkozókat tartottunk, ekkor a közös szentmise után megújítottuk egykori osztályfelajánlásunkat Jézus Szívéhez. Tarzícia nővér volt ünnepi szónokunk, örömmel számolt be az iskola, a Rend terveiről, eredményeiről. Szelíden hangsúlyozta: „*Hűség Istenhez, ugyanaz engedelmeskedni, mint elfogadni Isten akaratát*“. Mindig örömmel vett részt a találkozókön.

A régi osztálytársak közül mi egerszegiek gyakran felkerestük az év nagy ünnepei előtt, születésnapján. Legtöbbször két osztálytársunk Mercédes és Innocencia nővérek is részt vettek a vidám beszélgetésben. Jókedvűen ült köztünk, érdeklődve mindennapjaink felől. Tanulhattunk tőle az időskor problémáinak elfogadásáról, a megnyugvó, imádságos lélek szeretetéről. Az év folyamán egészsége sokat gyengült, 2006. húsvétja után egyre többször mondta találkozásainkkor: „már várnak odafönn“. Pünkösdvasárnap a szentmise után felmentem a betegágyához, együtt imádkoztunk, majd elmondtuk a pünkösdi himnuszt. Ima után súgta: „*Mond meg a lányoknak, itt már nem találkozunk. Odafönn várlak benneteket. Imádkozom értetek, ti is imádkozzatok értem!*“

A következő napokban tekintetével, kézszorítással, hangtalanul búcsúzott. Július 9-én, pénteken reggel költözött el lelke az Örökkévalóhoz, akit fiatalon Jegyesének választott és 66 szerzetesi éven át szolgált.

2006. június 14-én a zalaegerszegi új-temetőben kísértük a búcsúztató imádságok után. Tarzícia nővér koporsóját a Notre Dame kriptához, melyet körülvettek szerzetes társai, tanítványai, rokonsága, a Mindszenty iskola alsó és felső tagozatos osztályok növendékei és tisztelői.

Szeretett osztályfőnökünk koporsójára egy-egy szál szegfűt hullattunk. „*Jézus Szívén nyugodj békességben!*“ *Lelke üdvösségében Dániel próféta szavai valósággá válnak: „Akik Igazságra oktattak sokakat, tündökölnek örökkön örökké, miként a csillagok!*“ (Dán 12,3)

dr. Jász Lajosné Iliás Margit

Közljük a kedves hívekkel a plébániánkon történt személyi változást. A megyés főpásztor, **Dr. Veres András Kőrnyek Róbert káplánt augusztus 28-i hatállyal kinevezte püspöki titkárrá.**

Hálások vagyunk az atyának két éves zalaegerszegi szolgálataért.

Kérjük a jó Istent, hogy feladatai végzésében és papi életében továbbra is segítse Róbert atyát. A zalaegerszegi hívektől szeptember 3-án, az esti szentmise keretében búcsúzik el. Helyére **Horváth Gábor György atya**, a Székesegyház eddigi káplánja érkezett.

2006. június 11-én a Mindszenty Társaság **Mindszenty-emlékéremmel tüntette ki** a zalaegerszegi **Mindszenty iskola közösségét**. A 2004-ben alakult Társaság azon személyek, intézmények számára alapította e díjat, akik részt vesznek Mindszenty József életművének ápolásában, a közvélemény előtti megismertetésében, a boldoggá avatásának támogatásában.

A megtisztelő emlékérmét Englert Zsolt igazgató vette át a szombathelyi Egyházmegyei Kollégium dísztermében megrendezett ünnepségen. Lezsák Sándor, a Mindszenty Társaság ügyvezető elnöke, egyúttal meghívta az iskola énekkarát – akik szép énekükkel emelték a díjátadási ünnep fényét – a társaság következő ünnepi összejövetelére, 2006. november 4-én a Parlamentbe.

A Mindszenty gimnázium két végzős növendéke a **papi hivatást választotta**. Molnár János a Budapesti Központi Szemináriumban, Németh Csaba a Győri Szemináriumban kezdi meg tanulmányait. Hálát adunk a Jó Istennek, hogy újabb két kispappal gazdagodik egyházmegyénk.

A Zárdában működő Miasszonyunk Időskorúak Otthona katolikus vallását gyakorló, ápolónő végzettségű, gyakorlattal is rendelkező **ápológondozónőt keres.**

Jelentkezni lehet a (92) 325 300 /123 telefonon illetve személyesen: Zalaegerszeg, Zárda u. 25.

Szeptember 7-én, elsőcsütörtökön este negyed 7-től **papi és szerzetesi hivatásokért** imádkozunk a plébániatemplomban.

Fatimai szentmise és szentségimádás lesz a kertvárosi templomban **szeptember 13-án**, szerdán este 6 órától. Szekeres János pákai káplán mutatja be ezen a napon a szentmisét.

Szeptember 24-én, vasárnap az Ady iskola tanulói járulnak **első szentáldozáshoz** a 11 órai szentmisén.

Ugyancsak **szeptember 24-én**, vasárnap kerül sor a Plébániatemplom előtti **Mindszenty tér megáldására**. Az esti szentmise 18.30 órakor kezdődik, s ezt követi a tér, ill. a felújított **Szentháromság szobor megáldása**. Az esti szentmisét bemutatja és a teret megáldja Dr. Veres András megyés püspök.

Október 1-jén, vasárnap lép életbe a **téli miserend** plébániánk területén. Ettől a vasárnaptól kezdve az esti szentmisék kertvárosban 5 órakor, a plébániatemplomban pedig 6 órakor kezdődnek.

Az **október 13-i fatimai szentmisét** Dr. Veres András megyés püspök mutatja be. Ezen az estén áldja meg a megyésfőpásztor az elkészült új altemplomot is. Az ünnepi szentmise 17 órakor kezdődik.

Egyházközségünk **Mindszenty kórusa október 14-én** ünnepi **fennállásának 20. évfordulóját**. Az ünnepi megemlékezés a plébániatemplomban az esti szentmise keretében lesz este 6 órától.

A következő **Ünnepi Harangszó október 29-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901

Tel.: (92) 599 230, Fax: 599 231

<http://www.mariamagdolna.hu/>

E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

